

Předložená práce neodpovídá plně názvu, neboť usiluje o spojení principu koučinku s principy řízení v nově vznikajících svobodných firmách. Tento tematický posun byl zvolen programově poté, co původně plánované výzkumné aktivity nemohly být uskutečněny a došlo též ke změně vedoucího práce. Zmíněné rozšíření záběru ovšem práci prospělo, protože téma koučinku už se může dnes jevit jako vyčerpané, zatímco koncept svobodné firmy je něčím zcela novým. Předpoklad o větších možnostech využití koučinku právě v těchto firmách se nakonec neukázal jako zcela lichý (viz str.71). Práce je poměrně obsáhlá a její druhá část by mohla obstát i jako samostatná studie – právě zde dosažené výsledky by mohly být publikovány.

Úvodní část je zpracována pečlivě a přehledně, dobře využívá početné již literatury (z větší části překladové...). To samé lze ovšem říci i o úvodu k druhé části, která má již bližší vztah k praxi v tom, že zároveň ukazuje proces formování nového hnutí (jde opravdu o hnutí?) nebo raději směru. Autorka zpracovala mé pobídky ke kritickému pohledu tak, že v poslední části studie rekapituluje vývoj teorií řízení, takže čtenář si snadno složí tajenku, že vlastně svoboda v práci nepředstavuje nic (tak) nového pod sluncem.

Čtenáře možná zdvihne ze židle až teze, že lidé jsou biologicky svobodní (84). To, že musíme v domácnosti uklízet, není výrazem biologické svobody (asi bychom přežili daleko větší nepořádek, a mnozí z nás v tom nejsou dobří a ani je to nebaví), ale kultury, která nás tlačí k dohodě. Takže závěr, že svobodné řízení nás vrací zpět k před-byrokratickým formám, je možná správný (i když je asi veden hlavně snahou o **překonání** byrokracie), ale nemusí ještě znamenat návrat k biologickým kořenům nebo do pravěku. Třeba už proto, že v před-tržní společnosti asi nebyl základní hodnotou zisk, nýbrž přežití... Ale zajímavý námět to je, třeba i takový K.Marx uvažoval o zrušení odcizení a o skoku do říše svobody.

Drobné připomínky k textu:

44 – naruby se píše dohromady

73 – protože v práci nešlo o úplně klasický sémantický diferenciál, ale o jeho zjednodušenou (arci běžně používanou) variantu, neužíval bych tento pojem k interpretaci rozdílů mezi hodnocením na škálách.

Autorka své výsledky prezentuje kultivovaně, prokazuje také dobrou schopnost připravit výzkum (zejména v kvalitativní části). Jde o velmi rutinově napsanou práci, která se dobře čte, mimo jiné proto, že netrpí nadměrnou popisností. Považuji ji za přínosnou studii splňující všechny nároky kladené na diplomovou práci. O tom, zda by unesla hodnocení stupněm výborně, zřejmě rozhodne její obhajoba, kterou mohu samozřejmě doporučit.

Praha, 26.5.2012

Doc.PhDr. Jiří Buriánek, CSc.

